

Guds suveränitet över fallet och frälsningen

Ingen kan komma till mig, om icke Fadern, som har sänt mig, drager honom; och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. (Joh. 6:44)

Somliga föräldrar känner stor skuld trots att de gjort så gott de har kunnat, och ändå tycks barnen gå fel väg.

Följande undervisning är inte emot dem som troget har tjänat Herren från sin ungdom utan snarare för dem som känner det som om Herren har gått förbi dem och deras barn.

Vandra i tro när det gäller era vilsekomna barn och inte i åskådning. Tro på det du ber om, förvänta dig mirakler, men ha tålmod.

Gud har en plan för dem som börjar för dem långt innan deras frälsning.

Ta en stund och fundera djupt på denna tanke. Det kommer att befria dig från oro, strävan, fördömelse och allt arbete i egen kraft för att föra fram Guds vilja i dem. De kommer att bli tvungna att bli frälsta efter tider av nöd och misslyckandet i världsliga förväntningar, precis som vi.

Barn som är fostrade till att tro på Herren är ibland mycket självrättfärdiga. De tycker att de förtjänar det de har och förstår sig inte på nåden. De kommer också att bli tvungna att se sig själva som syndare för att bli den jord som kan ta emot Ordet och bära Jesu frukt. Gud frälser bara syndare. Vi har alla varit det. Detta är en nödvändig uppenbarelse för att kunna uppskatta frälsningens stora värde och bli frälsta genom oförtjänt favör.

Jag kom ihåg min äldsta dotter när hon var tre år gammal. Då gick hon omkring till våra ofrälsta vänner och släktingar och sa "Gud tycker inte om det där". Hon var snabb med att dela med sig av det vi hade lärt henne. Vi tänkte: "Du din lilla farisée..."

Vår himmelske Fader har haft många förlorade söner precis som Jesu liknelse visar, men det gör Honom inte till en dålig Fader (Luk 15:11-32).

I denna liknelse framställs den "gode" sonen, som aldrig lämnade hemmet, som självrättfärdig, dömande och obarmhärtig. Å andra sidan insåg den yngre sonen sin låga rang eftersom han hade förslösat sitt arv på ett utsvävande leverne och kom till sin far mycket ödmjuk och sa

" 'Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; jag är icke mer värd att kallas din son.' (Luk 15:21)

Den en gång så upproriske sonen förstod nu barmhärtighet och nåd och kunde nu förstå det mycket bättre. Sett ur profetisk synvinkel var den förstfödde sonen som aldrig lämnade Fadern de rättfärdiga i Israel, men de förstod inte nåden.

Faderns andre son, den yngre, som avföll under de mörka tidsåldrarna i 2000 år är församlingen som i dessa dagar återvänder för att förstå Guds nåd. Fadern sa till dessa

'Skynden eder att taga fram den yppersta klädnaden (rättfärdighetens klädnad) och kläden honom i den, och sätten en ring på hans hand (en symbol på auktoritet och på bruden) och skor på hans fötter. (vår vandring skilda från världen)

(Luk. 15:22) Den förlorade sonen kommer att få mer av allting än den förste sonen.

Dessa som har varit syndare inser sitt behov av Gud, men många gånger gör de som är fostrade som Guds folk inte det.

Kap 6 Suverän Gud - För oss och genom oss

(Matt 21:28) Men vad synes eder? En man hade två söner. Och han kom till den förste och sade: 'Min son, gå i dag och arbeta i vingården.

(29) Han svarade och sade: 'Jag vill icke'; men efteråt ångrade han sig och gick.

(30) Och han kom till den andre och sade sammalunda. Då svarade denne och sade: 'Ja, herre'; men han gick icke.

(31) Vilken av de två gjorde vad fadern ville?

" De svarade: "Den förste." Jesus sade till dem: "Ja, sannerligen säger jag eder: Publikaner och skökor skola förr gå in i Guds rike än I.

(32) Ty Johannes kom och lärde eder rättfärdighetens väg, och I trodden honom icke, men publikaner och skökor trodde honom. Och fastän I sågen detta, ångraden I eder icke heller efteråt, så att I trodden honom.

Många gånger är det så att det inte är sonen som säger att han skall gå och arbeta i Faderns vingård, som i verkligheten gör det, utan sonen är benägen att göra uppror. Denne upprorsmakare som kommer att se sig själv som en syndare gör jobbet, medan den andre sonen som simulerar sin rättfärdighet, gör det inte. Många karriärskristna är uttråkade i sitt arbete för Gud och distraheras av världens frestelser.

Publikanerna och skökorna känner en sådan uppskattning över en plats i riket att de kastar sig med hela sitt hjärta in i det och är villiga att bli tjänare snarare än att bli betjänade. De förstår det stora värdet i nådens gåva, som har getts dem och förstår sin egen ovärdighet.

I hedningarnas sista dagar kommer det att bli likadant som det var i judarnas sista dagar. Det finns många självrättfärdiga "kristna" idag, som inte är den skapelse som Fadern önskar. De som blivit fostrade i församlingen borde ödmjuka sig inför Guds Ord och inte inför religionen så att ingen människa tar deras krona. (Upp. 3:11)

Det verkar som om Jesus hade detta i sinnet när han berättade denna liknelse

(Luk.18:9) Ytterligare framställde han denna liknelse för somliga som förtröstade på sig själva och menade sig vara rättfärdiga, under det att de föraktade andra:

(10) "Två män gingo upp i helgedomen för att bedja; den ene var en farisé och den andre en publikan.

(11) Fariséen trädde fram och bad så för sig själv: 'Jag tackar dig, Gud, för att jag icke är såsom andra människor, rövare, orättrådiga, äktenskapsbrytare, ej heller såsom denne publikan.

(12) Jag fastar två gånger i veckan; jag giver tionde av allt vad jag förvärvar.'

(13) Men publikanen stod långt borta och ville icke ens lyfta sina ögon upp mot

himmelen, utan slog sig för sitt bröst och sade: 'Gud, misskunda dig över mig syndare.'

(14) Jag säger eder: Denne gick hem igen rättfärdig (Grek:förklarad rättfärdig) mer än den andre. Ty var och en som upphöjer sig, han skall bliva förödmjukad, men den som ödmjukar sig, han skall bliva upphöjd."

Det självrättfärdiga barnet som har hållit alla de religiösa traditionerna blev inte förklarade som rättfärdiga, medan den stackars syndaren som ångrade sitt ovärdiga liv, blev det.

Jesus talade om för fariséerna att Han inte hade kommit för att kalla rättfärdiga utan syndarna. Han var efter dem som visste att de hade varit syndare för att de skulle bli Hans barn. Se noggrant på denna vers.

(Rom. 11:32) Ty Gud har givit dem alla till pris åt ohörsamhet, för att sedan förbarma sig över dem alla.

Gud har ordnat det så att förlåtna syndare blir Hans söner. De som har varit olydiga uppskattar barmhärtighet och nåd väldigt mycket och blir inte så lätt stötta av Gud. Gud har utsatt oss för denna fallna skapelse för det syftet att vi skall bli en högre skapelse.

Kap 6 Suverän Gud - För oss och genom oss

(Rom. 8:20) Skapelsen har ju blivit lagd under förgängligheten, icke av eget val, utan för dens skull, som lade den därunder; dock så, att en förhoppning (fast förväntan) skulle finnas, att också skapelsen en gång skall bliva frigjord ifrån sin trældom under förgängelsen och komma till den frihet som tillhör Guds barns härlighet.

Guds barn kan bara skapas utifrån en fallen skapelse och Gud är den som utsatt dem för den för att ödmjuka dem. Skriften visar oss vår otrohet och ovärdighet så att vi skulle kunna få ett skäl att i sanning ångra oss.

Gal. 3:22 Men nu har skriften inneslutit alltsammans under synd, för att det som var utlovat skulle, av tro på Jesus Kristus, komma dem till del som tro.

Gud valde oss att bli frälsta i Kristus till och med innan Adam föll.

(Ef. 1:4) såsom han ju, förrän världens grund var lagd, har utvalt oss i honom till att vara heliga och ostraffliga inför sig.

Han visste att vi skulle behöva en frälsare innan världen blev till och Adam föll. Han visste att fallet skulle inträffa och Han satte igång med skapelsen i alla fall. Utifrån detta kan du se att fallet fanns i Hans plan. Barn som får kristen fostran tar Honom ofta för given och förstår egentligen inte nåd. Gud har en plan för dem som medför att den nåd som de har tagit för given tillfälligtvis lyfts av. Frukta inte för detta eller vandra i åskådning utan tro på Gud för dem.

Petrus var en av Jesu små som Han fostrade till att bli Hans lärjunge. Han deklarerade helt självsäkert för Herren att han aldrig skulle försynda sig och förneka Honom utan skulle gå med Honom in i döden. (Matt 26:33-35). Gud hatar självsäkerhet, men älskar Gud-säkerhet. Så hur behandlar Gud denna synd?

(1 Kor. 10:12) Därför, den som menar sig stå, han må se till, att han icke faller.

Misslyckande är den bästa behandlingen för självsäkerhet.

(Luk. 22:31) Simon, Simon! Se, Satan har begärt att få eder i sitt våld, för att kunna sålla eder såsom vete;
(32) men jag har bett för dig, att din tro icke må bliva om intet. Och när du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder."
(33) Då sade han till honom: "Herre, jag är redo att med dig både gå i fängelse och gå i döden."
(34) Men han svarade: "Jag säger dig, Petrus: I dag skall icke hanen gala, förrän du tre gånger har förnekat mig och sagt att du icke känner mig."

Jesus profeterade misslyckande för denne stolte man. Jesus, som hade auktoritet över Satan, förbjöd inte honom att sålla Petrus.

Satan sållar för att få det som tillhör honom.

I detta fall var det Petrus' stolthet, självrättfärdighet och självsäkerhet. Det som föll igenom sållet var det som Gud önskade, en förödmjukad Petrus. Den sållade Petrus som hade "**omvänt sig**" eller blivit förvandlad kunde nu "**styrka sina bröder**".

Innan detta misslyckande skulle han ha blivit en god farisée.

Kap 6 Suverän Gud - För oss och genom oss

(Luk 7:40) Då tog Jesus till orda och sade till honom: "Simon, (fariséen, Inte Simon Petrus) jag har något att säga dig." Han svarade: "Mästare, säg det.

(41) "En man som lånade ut penningar hade två gäldenärer. Den ene var skyldig honom fem hundra silverpenningar, den andre femtio.

(42) Men då de icke kunde betala, efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer nu att älska honom mest?"

(43) Simon svarade och sade: "Jag menar den åt vilken han efterskänkte mest." Då sade han till honom: "Rätt dömde du"

(44) Och så vände han sig åt kvinnan och sade till Simon: "Ser du denna kvinna? När jag kom in i ditt hus, gav du mig intet vatten till mina fötter, men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår.

(45) Du gav mig ingen hälsningskyss, men ändå ifrån den stund då jag kom hit in, har hon icke upphört att ivrigt kyssa mina fötter.

(46) Du smorde icke mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med smörjelse.

(47) Fördenskull säger jag dig: Hennes många synder äro henne förlåtna; hon har ju ock visat mycken kärlek. Men den som får litet förlåtet, han älskar ock litet."

Stora syndare blir stora helgon, för det förstår värdet av nåd.

Enligt de tidigare verserna, så vill Gud ha människor som får många synder förlåtna och blir frälsta av nåd så att de älskar och uppskattar Honom mycket. Det är denna skapelse Han vill ha, inte Adam innan fallet.

Skapelsen som utgår från den siste Adam, Jesus Kristus, är de som har fallit och sedan blir frälsta av nåd genom tro.

Vi behöver inte bekymra oss över våra barn eller de vi älskar som blir syndare, utan

"Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har gett oss löftet är trofast." (Hebr.10:23)

Vi måste så sanningens säd på ett behagfullt sätt utan att göra dem frustrerade. De kan inte bli övertygade utan nåd.

"Gud verkar allting efter sin egen viljas råd"

(Ef 1:11) och "Ingen människa kan ta emot något utan att det ges henne från himlen. (Joh. 3:27).

Gud kommer att göra det i rätt tid och Han kommer att använda vår tro därför att **"tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man icke ser."** (Hebr. 11:1)

Vi kan se varför Gud inte frälser människor förrän de är lite äldre och har provat världen och funnit att den inte ger något. Emellertid har du som troget tjänat Herren alltifrån din ungdom en stor förmån.

Gud kan frälsa alla närhelst Han önskar. Det är viktigt att vi inte försöker att arbeta i egen kraft för att frälsa de förlorade utan först ärar Guds suveränitet med vår tro att Han skall göra det.

(Joh. 6:37) Allt vad min Fader giver mig, det kommer till mig; och den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen icke kasta ut....

(44) Ingen kan komma till mig, om icke Fadern, som har sänt mig, drager honom;..

Fadern kommer att dra alla som Han utväljer till Kristus. Gud utväljer oss och ger oss en önskan att komma till Honom och bara efter det kan vi välja Honom.

(Ps. 65:5) Säll är den som du utväljer och låter komma till dig, så att han får bo i dina gårdar.

Kap 6 Suverän Gud - För oss och genom oss

Gud utväljer ibland den sämste i våra ögon sett. Om Gud kan frälsa Paulus och Maria Magdalena, som hade sju demoner, så kan Han frälsa dem vi har tro för. Minns du samtalet som Saulus hade när hämndgirigt han förföljde de heliga?

(Apg. 9:3-5) Men när han på sin färd nalkades Damaskus, hände sig att ett sken från himmelen plötsligt kringstrålade honom.

(4) Och han föll ned till jorden och hörde då en röst som sade till honom: "Saul, Saul, varför förföljer du mig?"

(5) Då sade han: "Vem är du, Herre?" Han svarade: "Jag är Jesus, den som du förföljer".

En apa skulle ha blivit frälst med den upplevelsen, som helt och hållet var i enlighet med Guds omdömesförmåga. (discretion) Denne samme allsmäktige Gud säger

"Och allt vad I med tro bedjen om i eder bön, det skolen I få." (Matt. 21:22)

Gud använder trons gåva i oss för att manifesteras frälsningen för dem som Han har utvalt från det att världens grund blev lagd. Bed och tacka Gud för deras frälsning.

Jag kan höra någon säga: "Härligt! Vi kan tro Gud om att frälsa djävulen; då kommer många problem att bli lösta." Jag tror inte att en sådan tro skulle hålla ut till slutet, eftersom tron är en gåva från Gud (Ef.2:8), att ge eller att ta, och det finns inget prejudikat för en sådan begäran. Förutom det så behövs djävulen i detta jobb, som han inte kunnat utföra om han blev frälst. Det finns dock ett prejudikat för familje-frälsning.

(Apg. 11:14; 18:8) Paulus och Silas erbjöd fångvaktaren detta, (Apg. 16:31) "Tro på Herren Jesus, så bliver du med ditt hus frälst."

De trodde och blev frälsta.

(34).... han med allt sitt hus hade kommit till tro på Gud.

Petrus predikade detta,

(Apg. 2:39) Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren, vår Gud, kallar."

I 2 Mos. 12:3 slaktades lammet för hela hushållet. Otroende familjemedlemmar är helgade genom din tro.

(1 Kor.7:14) Ty den icke troende mannen är helgad i och genom sin hustru, och den icke troende hustrun är helgad i och genom sin man, då han är en broder; annars vore ju edra barn orena, men nu äro de heliga.

Vissa protesterar mot att Gud skulle vara orättfärdig att utvälja några och inte andra. Vi är för sent ute; Han har gjort precis det.

(Ps. 147:19) Han har förkunnat för Jakob sitt ord, för Israel sina stadgar och rätter.

(20) Så har han icke gjort för något hednafolk; och hans rätter, dem känna de icke. Halleluja!

Gud är inte bekymrad över skarorna, ty Han har utvalt de minsta. Han utväljer fortfarande det lilla andliga Israel på den smala vägen.

Abraham är fader till det andliga Israel, församlingen: de som vandrar i samma gåva som Abraham vandrade i.

(Gal. 3:7) Så mån I nu veta att de som låta det bero på tro, de äro Abrahams barn.

Kap 6 Suverän Gud - För oss och genom oss

Paulus talade om för hednaförsamlingen i Rom att människor från alla nationer som tror på löftet var Abrahams barn.

(Rom 4:16) Därför måste det bero på tro, för att det skulle vara av nåd, så att löftet kunde bli bestående för all hans säd, icke blott för dem som hörde till lagens folk, (det naturliga Israel) utan ock för dem som allenast hade Abrahams tro. Han är ju allas vår fader,

(17) enligt detta skriftens ord: "Jag har bestämt dig till att bli en fader till många folk"; (hedningarna) han är detta inför den Gud som han trodde, inför honom som gör de döda levande och kallar på de ting som icke äro till, likasom voro de till.

Det sanna, andliga Israel tror på löfterna även nu.

(Rom. 9:6-9) Detta säger jag icke som om Guds löftesord skulle hava blivit om intet. Ty "Israel", det är icke detsamma som alla de som härstamma från Israel.

(7) Ej heller äro de alla "barn", därför att de äro Abrahams säd. (naturligt och andligt) Nej, det heter: "Genom Isak är det som säd skall uppkallas efter dig."

(8) Detta vill säga: Icke de äro Guds barn, som äro barn efter köttet, (det naturliga Israel) men de som äro barn efter löftet, de räknas för säd.

De som tror löfterna är pånyttfödda barn enligt löfterna. Dessa är Abrahams säd. En andlig jude enligt Nya Testamentet är omskuren i hjärtat, inte i köttet.

(Rom. 2:28) Ty den är icke jude, som är det i utvärtes måtto, (fysiskt) ej heller är det omskärelse, som sker utvärtes på köttet.

(29) Nej, den är jude, som är det i invärtes måtto, (andligt) och omskärelse är hjärtats omskärelse, en som sker i Anden, och icke i kraft av bokstaven; och han har sin berömmelse, icke från människor, utan från Gud.

Lägg märke till att en jude är nu inte jude i utvärtes måtto. En jude har nu fått sitt kött bortskuret från sitt hjärta genom den nya födelsen.

(Gal. 6:15) Ty det kommer icke an på om någon är omskuren (fysiskt) eller oomskuren; allt beror på huruvida han är en ny skapelse.

(16) Och över alla dem som komma att vandra efter detta rättesnöre, över dem vare frid och barmhärtighet, ja, över Guds Israel.

Guds Israel är de som vandrar som nya skapelser. De förstockade fysiska judarna som tillber i synagogorna är inte judar förrän de är födda på nytt genom det Nya Testamentet.

(Upp.2:9) Jag känner din bedrövelse och din fattigdom -- dock, du är rik! -- och jag vet vilken försmädelse du utstår av dem som säga sig vara judar, men icke äro detta, utan äro en Satans synagoga. (samma i Upp. 3:9) Vi var inte judar, men är det nu i anden.

(Rom. 9:25) Så säger han ock hos Hosea: "Det folk som icke var mitt folk, det skall jag kalla 'mitt folk', och henne som jag icke älskade skall jag kalla 'min älskade'."

(26) Och det skall ske att på den ort där det sades till dem: 'I ären icke mitt folk', där skola de kallas 'den levande Gudens barn'."

Kap 6 Suverän Gud - För oss och genom oss

Vi var inte Hans folk men är Guds älskade söner.

(Rom. 9:27) Men Jesaja utropar om Israel (naturliga eller fysiska) "Om än Israels barn vore till antalet såsom sanden i havet, så skall dock allenast en kvarleva bliva frälst.

En kvarleva av det naturliga Israel kommer att bli födda på nytt, den största delen efter det att de utvalda hedningarna blivit frälsta.

(Rom.11:25).. Förstockelse har drabbat en del av Israel och skall fortfara intill dess hedningarna i fulltalig skara hava kommit in;

"En del" betyder här att linjen mellan hedningar och judar inte är någon skarp gränslinje. Det var det inte heller i under apostlagärningarnas tid.

Judar blir frälsta nu också mer än någonsin förr. Detta är ett tecken att vi närmar oss slutet för hedningarnas tider. De flesta av judarna kommer att komma in efter hedningarna.

Vi som inte sökte efter Gud blev givna trons gåva för att bli det Nya Testamentets Israel, när det naturliga Israel vände Gud ryggen.

(Rom.10:20) Och Jesaja går så långt, att han säger: "Jag har låtit mig finnas av dem som icke sökte mig, jag har låtit mig bliva uppenbar för dem som icke frågade efter mig."

Gud uppenbarade sig själv för församlingen som varken kände eller sökte Honom.

(21) Men om Israel säger han: "Hela dagen har jag uträckt mina händer till ett ohörsamt och gensträvigt folk." (Rom.11:7)... Vad Israel (fysiska) står efter, det har det icke fått; allenast de utvalda hava fått det, medan de andra hava blivit förstockade.

(Vi ser här att bara ett fåtal utvalda bland många i Israel som blev kallade accepterade Kristus och det Nya Testamentet. Resten blev förkastade.)

(8) Så är ju skrivet: "Gud har givit dem en sömnaktighetens ande, ögon som de icke kunna se med och öron som de icke kunna höra med; så är det ännu i dag."

Då som nu så är de utvalda, de som vandrar i tro bland de många som kallats, som blir den levande Gudens eviga folk.

Paulus sa "**hela Israel**" är de fysiska judar och hedningar som är en del av olivträdet genom tro, inte de som blev bortbrutna på grund av otro. (Rom.11:19-25) Alla har syndat och är värda tillintetgörelse. Har Gud fel när Han ger några barmhärtighet och nåd och andra rättvisa? Alla förtjänar rättvisa i stället för oförtjänt nåd.

[Fortsättning i kapitel 7](#)

www.trobibeln.com

